

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1906. Andra Kammaren. N:o 14.

Tisdagen den 13 februari.

Kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 6 innevarande februari.

§ 2.

Hans excellens herr statsministern m. m. *K. A. Staaff* af lämnade Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen med förslag till lag angående ändring i vissa delar af strafflagen, lag angående straffarbetes och fängelsestraffs verkställande i enrum, lag angående villkorlig frigifning, lag angående villkorlig straffdom samt lag angående ändrad lydelse af 1, 2, 4, 5 och 7 §§ i lagen den 17 oktober 1900 om straffregister.

Den kungl. propositionen bordlades.

§ 3.

Upplästes två till kammaren inkomna protokoll, så lydande:

År 1906 den 10 februari sammanträdde kamrarnes valmän för att utse Riksdagens justitieombudsman; och befunnos, efter valförrättningens slut, rösterna hafva utfallit sålunda:

herr revisionssekreteraren *Carl Evald Leijonmarck* 40 röster
» häradshöfdingen *Ossian Berger*..... 7 » ;

i följd hvaraf herr revisionssekreteraren *Carl Evald Leijonmarck* blifvit till Riksdagens justitieombudsman utsedd.

Folke Andersson.

Martin Nisser.

L. J. Jansson.

Fredrik von Rosen.

År 1906 den 10 februari sammanträdde kamrarnes valmän för att utse den man, som skall efterträda Riksdagens justitieombudsman, ifall han, innan nästa lagtima riksdag anställt nytt

val af justitieombudsman, skulle med döden afgå, samt utöfva ämbetet under den tid, justitieombudsmannen kan vara af svår sjukdom eller annat laga förfall därifrån hindrad; och befunnos, efter valförrättningens slut, rösterna hafva utfallit sålunda:

herr revisionssekreteraren <i>Berndt Fridolf</i>	
<i>Engelbrekt Hasselrot</i>	25 röster
» häradshöfdingen <i>Ossian Berger</i>	23 » ;

i följd hvaraf herr revisionssekreteraren Berndt Fridolf Engelbrekt Hasselrot blifvit utsedd till justitieombudsmannens efterträdare.

Folke Andersson.

Martin Nisser.

L. J. Jansson.

Fredrik von Rosen.

Jämte det protokollen lades till handlingarna, beslöt kammaren, att Riksdagens kanslideputerade skulle genom utdrag af protokollet underrättas om dessa val samt anmodas låta uppsätta och till kamrarne afgifva förslag dels till förordnanden för de valde, dels till skrifvelse till Konungen med anmälan om de verkställda valen, dels ock till den paragraf, som därom borde i riksdagsbeslutet införas.

§ 4.

Vidare upplästes och lades till handlingarna följande till kammaren ankomna protokoll:

År 1906 den 12 februari sammanträdde kamrarnes valmän för utseende af Riksdagens kommitterade för tryckfrihetens vård.

Sedan ledamoten af Andra Kammaren herr J. Sjöberg, med stöd af § 12 utaf reglementariska föreskrifter för Riksdagen, förklarar valnämndens sammankomst öppnad, företogs upprop af valmännen; och befunnos hafva kommit tillstädes från Första Kammaren alla dess valmän med undantag af herrar Lars Berg, Blomberg, friherre Falkenberg och herr Melin, i hvilkas ställe anmälde sig herrar von Mentzer, Fahlén och Hedborg samt från Andra Kammaren alla valmän med undantag af herrar K. V. Beckman, J. Nydal, O. W. Redelius, O. H. Svensson, H. G. Hjärne samt K. H. Branting, i hvilkas ställe anmälde sig friherre O. B. A. Silfverschiöld samt herrar M. E. Svallingson och A. L. Lundström.

Vid anställt val af ordförande utsågs därtill herr J. Sjöberg.

Sedan 108 § regeringsformen samt 70 och 75 §§ riksdagsordningen upplästes, företogs valet; och befunnos efter dess slut hafva blifvit till kommitterade för tryckfrihetens vård utsedde:

f. d. universitetskanslern <i>Gustaf Fredrik Gilljam</i> ...	med 20 röster
riksantikvariern <i>Hans Olof Hildebrand Hildebrand</i> ...	» 20 »
borgmästaren <i>Carl Albert Lindhagen</i>	» 20 »
professorn <i>Gustaf Oscar Augustin Montelius</i>	» 20 »
f. d. justitierådet <i>Carl Frithiof Svedelius</i>	» 20 »
f. d. bibliotekarien fil. doktor <i>Harald Ossian Wieselgren</i>	» 20 »

*Joh. Sjöberg.**Gustaf Berg.**J. F. Nyström.**Emil Hammarlund.*

och skulle Riksdagens kanslideputerade genom utdrag af protokollet om detta val underrättas samt anmodas låta uppsätta och till kamrarna afgifva förslag till dels förordnanden för de valde, dels ock paragraf rörande valet i riksdagsbeslutet.

§ 5.

Föredrogs och hänvisades till konstitutionsutskottet Kungl. Maj:ts på kammarens bord hvilande proposition med förslag till ändrad lydelse af §§ 39, 41, 42 och 43 regeringsformen.

§ 6.

Efter föredragning häruppå af herr *P. Pehrssons* i Österby å kammarens bord hvilande motion, n:o 129, hänvisades motionen till kammarens tillfälliga utskott n:o 1.

§ 7.

Vidare föredrogs, men bordlades ånyo statsutskottets utlåtanden n:is 24, 25 och 26 samt bevillningsutskottets betänkan- den n:is 1 och 2.

§ 8.

Lagutskottets härefter föredragna memorial n:o 7, i anledning af Första Kammarens återremiss af lagutskottets utlåtande n:o 4 öfver väckta motioner angående skrifvelse till Konungen med begäran om framläggande af förslag till de lagändringar, som påkallas af upplösningen af unionen mellan Sverige och Norge m. m., lades till handlingarna.

§ 9.

Till bordläggning anmäldes lagutskottets utlåtanden:

n:o 8, i anledning af väckta motioner angående skrifvelse till Konungen med begäran om framläggande af förslag till lag rörande invallning; och

n:o 9, i anledning af väckta motioner angående skrivelse till Konungen med begäran om framläggande af förslag till bestämmelser rörande obligatorisk sammanslutning af fiskevattnens ägare för fiskes bedrifvande.

§ 10.

Justerades protokollsutdrag.

§ 11.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

herr <i>E. Sundin</i>		under 10 dagar fr. o. m. den 15 febr.,
» <i>P. M. Olsson</i> i Blädinge	» 8 »	» 16 »
» <i>S. Nordström</i>	» 6 »	» 16 »
» <i>J. P. Persson</i> i Hult	» 8 »	» 17 »

friherre *A. T. Adelswärd* under den 14 febr. och

herr *H. Andersson* i Västra Nöbbelöf under 8 dagar fr. o. m. den 17 febr.

Kammarens ledamöter åtskildes häruppå kl. 2,46 e. m.

In fidem

Herman Palmgren.

Onsdagen den 14 februari.

Kl. 11 f. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 7 innevarande februari.

§ 2.

Herr statsrådet m. m. *G. Tamm* aflämnade Kungl. Maj:ts propositioner till Riksdagen:

angående upplåtelse af ett jordområde från kronoparken Åsen till Uppsala universitet för utvidgning af akademiska sjukhusets i Uppsala tomt;

angående försäljning af åtskilliga torp och en lägenhet under Ryda kungsgård n:is 1—5 i Uppsala län;

angående afsöndring af mark från kronoegendomen Kvarnberga n:o 1 i Södermanlands län;

angående försäljning af två till förra majorsbostället Silkesnäs n:o 1 i Kronobergs län hörande torp;

angående försäljning af sju till förra löjtnantsbostället Svärtingstorp n:is 1 och 2 i Kristianstads län hörande lägenheter;

angående upplåtelse af mark från förra korpralsbostället Östraby n:is 12 och 14 i Malmöhus län;

angående försäljning af en till förra korpralsbostället 1 mantal Skee n:o 1 i Hallands län hörande lägenhet;

angående försäljning af en till förra häradsskrifvarebostället 1 mantal Stallbacka n:o 1 i Älfsborgs län hörande utäga;

angående försäljning af ett fiske i Klarälven inom staden Karlstads område;

angående försäljning af den till förra militiebostället 1 mantal Berg n:o 1 i Örebro län hörande andel i en vid skifte afsatt samfällighet; samt

angående rätt för Kungl. Maj:t att för inköp af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark disponera köpeskillingarna för vissa kronoegendomar m. m.

Irågarvarande propositioner blefvo på begäran bordlagda.

§ 3.

Föredrogs och hänvisades till lagutskottet Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar af

strafflagen, lag angående straffarbete och fängelsestraffs verkställande i enrum, lag angående villkorlig frigifning, lag angående villkorlig straffdom samt lag angående ändrad lydelse af 1, 2, 4, 5 och 7 §§ i lagen den 17 oktober 1900 om straffregister.

§ 4.

Vidare föredrogos, men bordlades åter lagutskottets utlåtanden n:is 8 och 9.

§ 5.

Härefter föredrogos hvart för sig och blefvo af kammaren godkända:

lagutskottets utlåtande n:o 6, i anledning af väckt motion angående skrifvelse till Konungen med begäran om framläggande af förslag till lagbestämmelse om skyldighet för ägare till vissa industriella anläggningar m. m. att lämna ökad bidrag till underhåll af vägar; samt

statsutskottets utlåtanden:

n:o 24, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af mark från förra majorsbostället $\frac{1}{4}$ mantal Kärr n:o 1 i Kronobergs län;

n:o 25, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af till förra länsmansbostället $\frac{3}{4}$ mantal Hvittemåla n:o 1 i Kalmar län hörande lägenheten Kullen; och

n:o 26, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af till förra fänriksbostället Grimskulla n:o 1 i Älfsborgs län hörande andel i vattenkraft m. m.

§ 6.

Angående beskattningsorten för inkomst af elektriska ledningar.

Å föredragningslistan fanns häruppå upptaget bevillningsutskottets betänkande n:o 1, i anledning af väckt motion angående förändrade bestämmelser rörande beskattningsort för inkomst af elektriska ledningar m. m., som beröra flera kommuner.

Herr *I. E. G. Svensson* i Skyllberg hade inom Andra Kammarerna i motionen n:o 12 föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, antingen att i bevillningsförordningen infördes bestämmelser om huru och efter hvilka grunder taxering borde äga rum i fråga om elektriska kraftledning och med dem sammanhängande beskattningsföremål, som berörde två eller flera kommuner, eller ock afläta skrifvelse till Kungl. Maj:t med begäran om utredning och förslag i de ämnen motionen afsåge.

Utskottet hemställde, att Riksdagen, i anledning af herr Svenssons förevarande motion, ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t

anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till införande i gällande bevillningsförordning af närmare bestämmelser rörande beskattningsort för inkomst af elektriska ledningar och därmed sammanhängande beskattningsföremål, som berörde flera kommuner.

Angående be-
skattnings-
orten för in-
komst af
elektriska led-
ningar.

Efter föredragning af utskottets hemställan begärdes ordet af:

(Forts.)

Herr Hammarström, som yttrade: Herr talman! I det föreliggande betänkandet förekommer en passus, som är af så pass genomgripande betydelse, att jag anser, att den icke bör stillatigande förbigås. Motionären har nämligen i motiveringen till sin motion föreslagit en åtgärd, som, därest den skulle blifva genomförd, komme att verka mycket besynnerligt i förhållande till öfriga verk och inrättningar, som äro belägna på stranden af ett vattendrag, hvilket flyter genom två kommuner. Motionären säger nämligen uti sista stycket till motiveringen i sin motion — utskottet har också anfört detta, och det förekommer i utskottets betänkande på sid. 3, sista stycket:

»I detta sammanhang anhåller jag att få fästa Riksdagens och dess bevillningsutskotts uppmärksamhet på en annan fråga, som ofta nog uppställer sig vid beskattning af elektriska kraftledningar, enär den kräfvär ett svar i alla de fall, då utnyttjande sker af ett vattenfall, beläget mellan två olika kommuner. Inom hvilken af dessa båda kommuner skall rörelsen — vi bortse nu från den eventualiteten, att kraften bortledes — beskattas? Af bevillningsförordningens bestämmelser följer svaret: inom den kommun, på hvars strand kraftstationen med turbiner och maskiner är uppförd. Men nog måste man erkänna, att detta innebär en orättvisa emot den andra kommunen, som dock äger hälften af vattenfallet och inom hvars område tillika en icke oväsentlig del af anläggningen, nämligen halfva dammbyggnaden, kan befinnas. Det torde vara skäl att vid en blifvande förändring af lagstiftningen i det hänseende, hvarom jag ofvan talat, också tages i öfvervägande, huruvida icke något kunde och borde göras för en utjämning af den orättvisa, som enligt min åsikt ligger däri, att vinsten af att ett två kommuner tillhörigt vattenfall utnyttjas uteslutande skall tillkomma den kommun, inom hvars område kraftstationen är uppförd.»

Öfver detta uttalande har utskottet icke alls yttrat sig. Men jag anser, som sagdt, att denna passus är utaf den genomgripande beskaffenhet, att någonting bör sägas angående saken. För min del kan jag icke inse, att den omständigheten, att ett vattenfall användes till alstrande af elektrisk kraft, skall utgöra någon anledning till ett undantag från den allmänna regeln i bevillningsförordningen uti detta stycke. Såsom vi alla veta, taxeras bruk, verk, inrättningar, kvarnar, sågar, pappersbruk och alla öfriga industriella anläggningar på den plats, där de äro belägna, det

Angående be- vill säga inom den kommun, där rörelsen bedrifves. Jag skall
 skattnings- icke yttra mig därom, huruvida någon ändring i detta afseende
 orten för in- öfver hufvud taget bör ske. Men *det* vill jag dock säga, att icke
 komst af bör en elektrisk kraftstation utgöra något undantag i detta fall.
 elektriska led- Ty skall en elektrisk kraftstation taxeras på ömse sidor om
 ningar. strömmen *därför* att ett verk är uppfördt där, så böra också
 (Forts.) alla andra verk och inrättningar på samma sätt taxeras inom olika
 kommuner.

Jag har icke något yrkande att göra härvidlag, och jag har icke heller rättighet därtill, då motionären icke gjort något yrkande i detta afseende, samt utskottet icke heller ägnat frågan någon uppmärksamhet och det icke finnes någonting i klämman om denna sak.

Jag har emellertid, herr talman, velat fästa uppmärksamheten på denna högst viktiga fråga. För öfrigt ber jag att få uttala min tillfredsställelse därofver, att bevillningsutskottet, sedan denna fråga om taxeringen af elektriska ledningar för tre år sedan väckts, *nu* ändå funnit, att en lagstiftning i detta fall är nödvändig.

Herr Svensson i Skyllberg: Herr talman! Det skatteobjekt, om hvars taxering det nu är fråga, kommer att i framtiden blifva af allt större och större betydelse. Det är därför i hög grad önskvärdt att snarast möjligt erhålla vägledning, huru ett sådant skatteobjekt, då det berör två eller flera kommuner, skall taxeras. Ty såsom det nu är, lämna gällande bestämmelser icke någon vägledning i detta afseende. Af denna anledning hafva också taxeringsmyndigheternas beslut gått än i den ena och än i den andra riktningen. I sådant hänseende må det tillåtas mig framhålla, att under de senaste 7 å 8 åren i Örebro läns präfningsnämnd, hvars verksamhet jag haft tillfälle att följa, frågor af detta slag behandlats än si och än så, allt efter som de olika kommunintressena varit representerade.

Jag är emellertid tacksam för bevillningsutskottets förslag, och jag ber att få yrka bifall till detsamma. Men jag vill dock i anledning af herr Hammarströms yttrande påpeka, att det nog icke förhåller sig alldeles så, som han sade, nämligen att, om ett verk är beläget inom en kommun, men två kommuner äga strandrätt till det vattenfall, som drifver verket, taxeringen uteslutande sker inom den kommun, där verket är beläget. Så är åtminstone icke förhållandet inom Örebro län. Jag kan på rak arm angifva åtskilliga verk, som taxeras inom två kommuner af den anledning, att båda kommunerna äga strandrätt. Inom Örebro län följes en annan praxis, än som, enligt hvad herr Hammarström upplyst, är rådande inom Västmanlands län.

Jag yrkar alltså, att utskottets skrivelseförslag bifalles, och hoppas jag, att Kungl. Maj:t, efter erforderlig utredning af frågan, skall föreslå bestämmelser, huru taxeringen bör ske beträffande sådana verk, om hvilka här är fråga.

Herr Hammarström: Jag känner till, att ifrågavarande beskattning ställer sig olika på olika platser. Men jag har velat framhålla, att i vår bevillningsförordning finnas icke några särskilda undantagsbestämmelser rörande andra verk och inrättningar och att, om det skall införas i bevillningsförordningen dylika bestämmelser rörande elektriska kraftstationer, de böra gälla *alla* verk och inrättningar af hithörande slag. Det är bara detta jag velat framhålla.

Angående beskattningsorten för inkomst af elektriska ledningar.

(Forts.)

Herr Bergendahl: Herr talman! Jag har begärt ordet icke för att opponera mig mot hvad utskottet hemställt, ty det synes mig, att utskottets framställning är väl befogad. Men jag har velat fästa uppmärksamheten på önskvärdenheten, att, då Kungl. Maj:t verkställer den af bevillningsutskottet begärda utredningen, Kungl. Maj:t måtte taga under öfvervägande ett alldeles analogt beskattningsförhållande, hvarom råder stor ovisshet och som föranleder många och besvärliga beskattningstvister. Jag åsyftar den beskattning, som äger rum för inkomst af vattenledningar, enkannerligen städernas vattenledningar. I regel är förhållandet det, att vattnet till dessa vattenledningar hämtas ifrån vattendrag, som äro belägna utom den kommun, där förbrukningen af vattnet äger rum och där afgiften för vattenförbrukningen upptages. I den förstnämnda kommunen anläggas pumpverk och göras andra anordningar för vattenledningsverket. Förut ha dessa vattenledningsverk icke beskattats. Men på senare tid har inträdt det förhållandet, att dessa vattenledningsverks innehafvare beskattats efter inkomst af rörelse äfven där en sådan pumpstation och andra anläggningar äro befintliga, oaktadt rörelsen icke där bedrifves. De grunder, enligt hvilka taxeringen skett, hafva varit mycket växlande och mycket godtyckliga. Kungl. Maj:t har i mer eller mindre mån godkänt dessa beskattningsåtgärder. Emellertid råder, som nämndt, ovisshet i detta afseende, dels om beskattning af sådana vattenledningsverk skall äga rum, dels efter hvilka grunder beskattningen mellan de olika kommunerna skall fördelas. Jag uttalar därför den önskan, att, då Kungl. Maj:t skall föreslå bestämmelser rörande beskattningsort af elektriska ledningar, Kungl. Maj:t också samtidigt måtte pröfva, huruvida bestämmelser äro erforderliga äfven rörande beskattningsort för inkomst af vattenledningsverk.

Herr Söderberg i Hobbarn: Herr talman, mina herrar! Bevillningsutskottet och de talare, som yttrat sig här, ha ju varit eniga om lämpligheten att aflåta en skrifvelse till Kungl. Maj:t om utredning och förslag i berörda afseende. Jag skall icke heller göra något annat yrkande, men vill påpeka en viss omständighet, som jag anser icke blifvit nog beaktad vid detta ärendes förberedande behandling.

*Angående be-
skattnings-
orten för in-
komst af
elektriska led-
ningar.*

(Forts.)

Det inträffar icke så sällan, att en sådan här kraftkälla lämnar kraft till industriella verk i åtskilliga kommuner. Jag känner till en sådan här kraftstation, som är belägen i omedelbar närhet till min hemort och den lämnar kraft till kvarnar och vissa verk inom den kommun, där den är belägen, och sedan öfverföres en del af kraften till andra kommuner. Man skulle kunna tänka sig, att med den utbredning, som den nya kraftenergien vunnit i vårt land, i en snar framtid dylikt kommer att hända på många ställen. Jag har med dessa ord velat fästa uppmärksamheten på detta förhållande, så att, när utredning om den här saken förekommer, man tar tillbörlig hänsyn till detta förhållande, att kraft kan exploateras på åtskilliga platser i de kommuner, genom hvilka ledningen löper. Det är endast dessa ord, jag velat säga vid detta tillfälle, och för öfrigt yrkar jag bifall till utskottets betänkande.

Herr Matsson: Herr talman, mina herrar! Man har här — så vida jag icke hörde orätt — velat yrka afslag å utskottets hemställan, hufvudsakligen af den anledning, att man anser så väl motionen som utskottets hemställan för litet omfattande. Under instämmande uti de anförda premisserna för ett sådant afslagsyrkande, skall jag, herr talman, tillåta mig att yrka bifall till utskottets hemställan.

Den omständigheten, att efter mångas äfven af mig delade uppfattning motionen och utskottets hemställan omfatta för litet, finner jag icke vara tillräcklig anledning för Riksdagen att låta denna fråga, som kräfver snar lösning, fortfarande vara olöst. Ett föregående års bevillningsutskott har hemställt om afslag å en då i samma syfte afgifven motion, hufvudsakligen af den anledning, att olägenheterna af det i motionen påvisade missförhållandet då icke ännu hunnit blifva så tryckande, att det fanns fullt skäl att vidtaga den ändring i bevillningsförordningen, som föreslagits. Man ville då förbida tiden för att se, i hvilken omfattning dessa olägenheter i framtiden kunde komma att göra sig gällande.

Elektriciteten har sedan dess vunnit allt större användning i industriens tjänst och vinner det år från år. Man kan därför med innevarande Riksdags bevillningsutskott instämma däri, att nu lär tidpunkten vara kommen att vidtaga de ändringar i bevillningsförordningen, som ett föregående års bevillningsutskott undanskjutit på den grund, att ändringarna då tills vidare kunde utan synnerlig olägenhet undvaras. Numera kan man nämligen icke längre utan väsentliga olägenheter vara i saknad af tydliga bestämmelser i förevarande afseende. Hvad den trakt beträffar, som jag närmast känner till, så förekomma där en hel mängd verk och inrättningar, som ligga på gränsen mellan två kommuner. Beskattningsmyndigheterna stå i dessa fall ovissa, enär de

för sina åtgöranden sakna ledning i tydliga och klara lagbestäm-
melser. Det torde därför vara önskvärdt, att sådana bestämmel-
ser gäfvos.

Jag nämnde nyss, att jag kunde instämma i premisserna till
deras anföranden, som här velat yrka afslag, ty också jag önskar,
att de föreslagna åtgärderna vore mera omfattande, än hvad som
begärts i motionen och tillstyrkts af utskottet, men jag finner
icke, att, om man bifaller utskottets hemställan, man därigenom
på något sätt tillspärrat vägen för sig att framdeles göra de mera
vidtgående förtydliganden af bevillningsförordningen eller vid-
taga de ytterligare reformer på detta område, som kunna finnas
af behovet påkallade.

Jag skall därför, herr talman, be att få yrka bifall till ut-
skottets hemställan.

Vidare anfördes ej. Utskottets hemställan bifölls.

§ 7.

Herr statsrådet *F. Berg* öfverlämnade Kungl. Maj:ts pro-
position angående lönereglering för lärare vid folkskolor m. m.
Propositionen blef på begäran bordlagd.

§ 8.

Efter föredragning vidare af bevillningsutskottets betänkande
n:o 2, i anledning af väckt motion om ändring i förordningen
angående försäljning af brännvin den 9 juni 1905, lämnades på
begäran ordet till

Herr Olsson i Heden, som anförde: Herr talman, mina herrar!
Då min nu förevarande motion rönt en sådan behandling inom ut-
skottet, som den gjort, i det att utskottets hemställan resulterat i
ett afstyrkande af motionen, förstår jag mycket väl, att ett yrkande
på bifall till densamma nu icke har någon utsikt att gå igenom,
liksom jag icke anser mig kunna vinna något med ett yrkande
om återremiss, hvartill jag af vissa skäl kunde anse mig äga fog.
Jag skall därför inskränka mig till att uttala den förhoppningen,
att, då — såsom jag vet — en petition från de så kallade pri-
vilegierade gästgifvarne för närvarande ligger hos Kungl. Maj:t,
hvilken petition går i ungefär samma riktning, som min motion
åsyftar, Kungl. Maj:t måtte om möjligt ägna denna petition en
sådan behandling, att resultatet blir det, att dessa utskänkings-
och utminuteringsrättigheter på landet inom kortaste möjliga tid
komma att i sin helhet upphöra, dock så, att något slags af-
veckling måtte beredas rättsinnehafvarne, på det att de icke skola
känna sig kränkta i sin rätt.

*Angående be-
skattnings-
orten för in-
komst af
elektriska led-
ningar.*
(Forts.)

Vidare yttrades ej. Kammaren biföll utskottets hemställan.

§ 9.

Till bordläggning anmäldes statsutskottets utlåtanden:

n:o 2, angående regleringen af utgifterna under riksstatens första hufvudtitel, innefattande anslagen till kungl. hof- och slottsstaterna; och

n:o 3, angående regleringen af utgifterna under riksstatens andra hufvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet; samt

bankoutskottets memorial n:o 2, om verkställd granskning af riksbankens styrelse och förvaltning.

§ 10.

Justerades protokollsutdrag.

§ 11.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

herr <i>B. Dahlgren</i>	under 8 dagar fr. o. m. den 17 febr.			
» <i>O. Olsson</i> i See.....	» 5	»	» 16	»
» <i>E. Nilsson</i> i Kattleberg ..	» 12	»	» 17	»
» <i>E. K. Kropp</i>	» 4	»	» 16	»
» <i>G. M. Sandin</i> i Grums...	» 8	»	» 16	»
» <i>J. W. Bengtsson</i> i Häradsköp	» 8	»	» 17	»
» <i>K. G. Karlsson</i> i Göteborg	» 2	»	» 16	»
» <i>H. S. Hallin</i>	» 14	»	» 16	»
» <i>D. M. Lyckholm</i>	» 5	»	» 16	»
» <i>O. G. Erikson</i> i Öfre Odensvi	» 2	»	» 16	» och
» <i>J. J. Byström</i>	» 2	»	» 16	»

Härefter åtskildes kammarens ledamöter. kl. 11,41 f. m.

In fidem

Herman Palmgren.